

TRAKO
SA. ANNY 12
bibliojeka Janiełoliska.

»ISKRA«

Oplata gazet, miesięczna

ROK XXIV.

SOSNOWIEC, SOBOTA 24 CZERWCA 1935 ROKU.

Nr. 172.

Cena egz. 15 gr. | Prenumerata miesięczna w Sosnowcu 3.00 zł. | Prenumerata miesięczna poza Sosnowcem 3.50 zł. | bez odosłania do domu | w Sosnowcu z odosłaniem do domu

LEKARZ - DENTYSTA

R. Gliksonówna

przepracowała się z ul. Okrzei 35 na ul. Sobieskiego 31
1 wrzeń dnia 6 lipca r. b.
DĄBOWA, telefon Nr. 2-78. 4182

Pasporty zagraniczne

WARSZAWA 24.6. (Tel.wł.). Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało okólnik do wojewodów w sprawie wydawania pasportów zagranicznych, nakazując je jak najściślej bażycie, aby pasporty były wydawane tylko wtedy, jeżeli jest konieczność, np. pasporty lecznicze będą wydawane tylko na podstawie świadectwa lekarza rządowego.

Umorzenie śledztwa PRZECIW BANKIEROWI.

WARSZAWA 24.6. (Tel.wł.). Umorzono śledztwo przeciw bankierowi Szai Sobolowi, przeciw któremu toczyło się dochodzenie o szpiegostwo i który był zwolniony za kaucją 100 tys. zł.

Prowokacja NIEMIECKIEGO OKRETU.

GDANSK 23.6. W czasie postoju polskiego torpedowca „Kujawiak” w porcie gdańskim z okazji pobytu tam kontrołowca brytyjskiej marynarki wojennej, zdarzył się charakterystyczny wypadek. Znajdujący się w porcie statek niemiecki „Billings” przesyłał obok torpedowca „Kujawiak”, przyczem nie salutował wo wście imiętorpedowca zwycięzcy i złożył statek niemieckiego odwrócił się tyłem do polskiego torpedowca. Zaznaczyć należy, że statek gdański, mający „Kujawiak”, oddawał mu honory i nawzajem były przeczeń salutowane.

Nieudane

„DNI HUCULSZCZYZNY”.

Donoszą z Warszawy: Organizowane przez Ministerstwo komunikacji z pominięciem biur i agencji podróży „Dni Huculszczyzny” przyniosły efekt zgola nieoczekiwany. Władze poczyniły wszystkie przygotowania i liczyły również na wielką frekwencję pensjonistów i rezerwistów. Tymczasem system propagowania turystycznej imprezy był tego rodzaju, że na nieoczekiwany huk, reklamowana jedynie przez agencję zwalowe, oprócz fotografów i dwóch urzędników przybyła jedna osoba.

Książę Mikołaj, brat króla rumuńskiego, który wkrótce przybędzie do Warszawy.

S. + P.

KAROLINA z SIKORSKICH FOLTYNOWA

opatrzona św. Sakramentami zmarła w dniu 23 czerwca br. w Będzinie.

Eksportacja zwłok nastąpi dnia 25 czerwca r. b. o godz. 15-cj z Będzina (bloki) do kościoła w Niwce, poczem na drugi dzień tj. w poniedziałek 26 bm. odejdzie się nabożeństwo żałobne o godz. 9-ej, a po skończeniu nabożeństwa wyprowadzenie zwłok na cmentarz w Niwce. O smutnych tych obrzędach zawiadamają

Mąż, Córki, Synowie i Rodzina.

Zaprzeczenie rządu polskiego o moratorium dla rządów zagranicznych.

WARSZAWA 23.6. (Tel. wł.). Dziś rano jedno z pism londyńskich podało wiadomość, że rząd polski zamierza ogłosić moratorium dla rządów zagranicznych.

Rząd polski kategorycznie zaprzeczył tej pogłosce.

Unieważnienie mandatów posłów hitlerowskich.

WIENIEŃ 23.6. (Tel. wł.). Sejm austriacki nieuznał wszystkie mandaty hitlerowskie do sejmów krajowych i do samorządów.

ty hitlerowskie do sejmów krajowych i do samorządów.

Demonstracja antyhitlerowska w Austrii.

WIENIEŃ 23.6. Wczoraj urządził żołnierze garnizonu Krems demonstrację przeciwko narodowym socjalistom z powodu znanego zamachu na oddział policjantów.

miasta, bijąc po drodze do krwi 4 narodowych socjalistów. Z Krems połącznił demonstranci do miasta Stejn, gdzie urządził demonstrację przed domem tamtejszego burmistrza Rethera.

Żołnierze wtargnęli do restauracji, która była główną kwatery narodowych socjalistów i pobili znajdujących się tam zwolenników tej partii.

Zamierzano wystąpić przeciwko demonstrantom. O godz. 10 wiecz. wyszło kompanie strażnicze, która przywróciła spokój.

Czy odrodzenie monarchji austro-węgierskiej.

PARYZ 23.6. Jak wiadomo, istnieje projekt Mussoliniego restauracji monarchji austro-węgierskiej z Ottonem na froncie. Obecnie okazuje się, że nietyko podobny projekt istnieje, lecz uzyskał już zgodę Hitlera i Mac Donalda. W kołach Malej Ententy powstała również nieopisana.

stolnie, Paul - Boncour konferował dziś z postem czechosłowackim Osmkln, przyrzadził zaś Benesa nastąpić ma w sobotę.

Także „Paris Midy” domniósł dziś rano o przybyciu do Paryża Benesa i Jewlicza w nastroju ducha wybitnie wojowniczym, podczas gdy w Londynie Titulescu zgodził miał natychmiastową mobilizację. Ze strony francuskiej nastąpiło podjętowanie zaproszenia, któremu Benes w „Journal des Debats” nie wierzy. I

Opinia francuska podzielona jest w sprawie rozwiązania problemu austriackiego, który ciąży jej ogromnie na sercu.

Niemniej wobec zaszereżającego się kryzysu politycznego w całej Europie i zalecanowania społeczeństwa, tendencja pozwolenia Austrii i Węgry stanowczo góruje w kołach lewicowych, gotowych nawet zgodzić się na przywrócenie tronu Habsburgów. Kola prawicowe są więcej oporne, lecz zdawałoby brak stanowczości, zwłaszcza jednomyślności.

O obniżce komornego w starych domach.

WARSZAWA 23.6. Sanacyjni „Dobry Wieczór” donosi:

Akcja o obniżce komornego w starych domach aktualna już od kilku lat wreszcie zaczyna przybierać realne kształty.

Jeden z urzędów państwowych wystąpił w tej sprawie z wnioskiem do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Ministerstwo wyraziło zainteresowanie dla tej akcji i po opracowaniu głównych wytycznych przesyłało projekty do Ministerstwa skarbu celem załatwienia finansowej strony, a przedewszystkiem spraw podatkowych.

Chodzi o to, żeby skarb nie poniósł strat z racji zmniejszonego komornego. Projektowana zniżka komornego wynosiłaby od 10 do 20 proc. Nie zostało dotąd ustalone czy zniżka ta byłaby

dział realna dla mieszkań starych. Za część wniosku będzie ustalona po wypowiedzeniu się Ministerstwa skarbu.

W każdym razie istnieje wśród zainteresowanych urzędów państwowych tendencja, ażeby właścicielom domów dać pełną rekompensatę za zmniejszenie wplywów.

Prawoobronianie okazują się konieczność znalezienia ustawy o odroceniu lokatorów. Mówi się o zwolnieniu z pod działania ustawy właścicieli wiekszych albo też o dania właścicielom nieruchomości swobody w wynajmowaniu czynszu za mieszkania opróżnione przez lokatorów lub ich spadkobierców.

Mieszkańcy opróżnione dobrowolnie podległoby wiecz. ustawie o ochronie lokatorów.

Zaliczka rządu litewskiego NA POCZET RATY CZERWOCWEJ

WASZINGTON 23.6. Rząd litewski, który w dniu 15 czerwca miał zapłacić Stanom Zjednoczonym na rachunek długu wojennego 132.091 dolarów, zawiadomił departament stanu, iż wpłaci jutro tylko 10.000 dolarów wyścibze.

Syn Eberta

W ARESZCIE HITLEROWSKIM.

BERLIN 23.6. W dniu dzisiejszym szturmuwoccy hitlerowscy, w charakterze policji pomocniczej wkroczyli do mieszkania posła ocjalistycznego do Reichstagu, Fryderyka Eberta, syna b. prezydenta Przeszy Eberta i aresztowali go. Ponadto aresztowany został były burmistrz Brandenburgii Scheller.

Szczątki samolotu LOTNIKÓW HISPANSKICH.

PARYZ 23.6. Jak donoszą z Mexico City, zostało niebezpiecznie ustalone, że samolot, który rozbił się w górach w stanie Puebla, jest istotnie samolotem lotników hiszpańskich Barbarana i Collera.

Jak wiadomo, lotnicy hiszpańscy wystrojeni w Sewilli, zamierzając dokończyć lotu nadokoło oceanu Atlantyckiego (Aparat ich nosił nazwę „Quattro Viados”).

Lotnicy hiszpańscy przelecieli przez Ocean Atlantycki do Portorico, a następnie wystartowali z Hawanny do Meksyku. Samolot uległ rozbiłom. Por. Collera poniósł śmierć na miejscu, kpt. Barbaran zaś jest ciężko ranny. Stan jego jest uważany za beznadziejny.

Szczątki samolotu odmalżeli Indjanie boryguy udział w poszukiwaniach zaginionych lotników.

Bomba w mieszkaniu HITLEROWCA.

WIENIEŃ 23.6. W dzielnicy Wiednia w Pasterowem, policja znalazła wczoraj w mieszkaniu pewnego sympatyka socjalistów bombę ze 150 gramami kwasu pikrynowego.

Aresztowano 6 narodowych socjalistów oraz trzy kobiety.

Komendanci wiedeńskich oddziałów szurmowych Rudolf May unieski z Wiednia, jak przypuszczają, do Barwaru.

W dwunastym piętrze ministerstwa Krems siedzi w więzieniu kilkuset aresztowanych hitlerowców, jest między innymi wybitny hitlerowiec.

Skazanie powieściopisarza

za złośliwe użycie prawdziwych nazwisk w powieści.

WARSZAWA, 23.6. (Tel. tel.). W Sądzie powiatowym istnieje firma wydawnicza „Renaissance”, której właścicielami są bracia Ludwik i Dawid Erdtrachtowie. Byli oni w sędziach handlowych z p. Antonim Marczynskim, znanym powieściopisarzem.

Erdtrachtowie przez adw. Gustawa Żeylina zakazywali p. Marczynskiemu o publikację w „Renaissance” i w „Przeglądzie” treści w dwóch swoich powieściach kryminalnych „Władcy podziemi” oraz „Byczy sen”, osoby ze świata kryminalnego, noszące nazwiska stanisławowskich wydawców.

W powieści „Władcy podziemi” Dawid i Ludwik Erdtrachtowie są przedstawieni na szerokiej skali zbrodniarzy. W książce znajdują się cały szereg opisów, ilustrujących występą udziałów Erdtrachtów, jak naprzekład: — Pamiętają — Ludwik Erdtracht potrafił złożyć szaryka. — Jeżeli jeszcze raz mi głos podnieśiesz to ci dam łaski szaryki, że będziesz spała do wieczora — straszę ją, gdyż postanowił skłócić wyprzedzając zszłyty tylko, w ostatecznym razie.

Tak mówi handlarz żywym towarem do swojej ofiary.

Na podstawie wniesionej do sądu przez braci Erdtrachtów skargi w której wniesiono o jej zabezpieczenie przez Komisję cenzuratorską utworzoną, sąd postanowił obłożyć osram cały nakład „Władcy podziemi”.

Wzywając do adw. Emili Breiter wniósł skargę do sądu apelacyjny przeciw tej decyzji i uzyskał jej uchylenie, gdyż sąd uznał za uzasadnione twierdzenie, że wprowadzenie przez autora do powieści nazwisk osób żyjących nie może być uważane, jeżeli z innych okoliczności i zachowania same bohaterów powieści nie wynika, by autor mówił o żyjącej osobie. Autorowi bardzo trudno jest dobrać nazwiska dla postaci w swoich powieściach i jest zwrócić uwagę, że wchodzi tu w grę nazwiska, które głośno reprezentują żywych ludzi.

Wyniosła nazwiska, które brzmieniem swoim zdradają odrazu jego nieuczciwość lub szkodliwość, podobieństwo.

W drugiej kolejce przedmiotem sprawy powieści „Byczy sen” bracia Erdtrachtowie dopatryli się siebie w osobie E. Krachi. W tym wypadku E. Krachi jest wydawca.

P. Marczynski wybrał sobie obronę w postaci Żeylina. Użytkując zatem że autorowi powieści jest niezmiernie trudno wprowadzić nazwiska, któreby się nie udało poznać dotknięty. Dość wspomnieć, że p. Kostek - Biernacki w Warszawie użył nazwiska znanego w ewangelickim wydawcy, a Gapiorowski, autor powieści fatalistycznych z epoki napoleo-

ńskiej, nie był sympatycznym postacią dla nazwiska Marczynskiego.

— Sąd powieściopisarza ma czerpać nazwiska takie, któreby nikogo nie dotknęły? — pyta p. Marczynski.

— Twierdzi ponadto, że nazwiska Erdtrachtów złożył z wiedeńskiej kroniki kryminalnej, gdzie ukazała się notatka o schwytanym jakobku Erdtrachta na gorącym uczynku kradzieży kieszonkowej.

Na rozprawę dzisiejszą pozwolono w

charakterze świadków cały szereg osobistości ze świata literackiego i wydawniczego. Figurują między innymi: Adolf Nowaczyński, W. Giebelman, Belmonta, Garczyński, Marka Romanowski i in.

Zeznania obowiązujące dla Erdtrachtów złożył pp. Giebelman i Nowaczyński. Po rozprawie sąd ogłosił wyrok, skazujący A. Marczynskiego na 1000 zł. grzywny.

W dniu 22 czerwca 1933 r. zmarł w Krakowie, po krótkich cierpieniach, w wieku lat 51,

4. 1 p.

STANISŁAW SOBECZYK

długoletni Doroza kopalń Towarzystwa Bezimennego Kopalń Węgla „Czeladz” w Piaskach.

W przedwczorajszym utraciłm wybitnego i oddanego nam pracownika. 4310

Cześć Jego pamięci!

ZARZĄD TOWARZYSTWA „CZELADZ”.

Szykany niemieckie wobec mniejszości polskiej.

GENEWA, 23.6. Do Gostwy należąca wiadomość o okradzie, wniesionej przez Związek Polaków z Górnego Śląska Opolskiego do prezes komisji mieszanej Calendera, a dotyczącej dr. Kwozicka, lekarza zatrudnionego w Kasie chorych, który został zawiadomiony przez Związek lekarzy w Opolu o zwołaniu go z dniem 1 lipca z zajmowanego stanowiska ze względu na powdony udział w partii komunistycznej.

W rzeczywistości dr. Kwozick, jeden z przywódców mniejszości polskiej, nigdy nie był komunistą, lecz przeciwnie brał udział w ruchu narodowym polskim i stał na czele polskiej organizacji katolickiej. Jego znaczna działalność komunistyczna polegała na wywołaniu

kilku okradzów o pomocy sanacji dla członków niemieckiej organizacji robotniczej Niemiec, nie mającej charakteru politycznego, która korzystała nie tylko z usług dr. Kwozicka, lecz także innych lekarzy, pracujących nadal w Kasie chorych.

W tych warunkach Związek Polaków z Górnego Śląska Opolskiego uważa zwołanie dr. Kwozicka za naruszenie dyskryminujące, skierowane przeciwko niemu, jako jednemu z przywódców mniejszości polskiej, a sam esmem za naruszenie konwencji górnoszląckiej.

Wiadomość o tym nowym epizodzie walki z mniejszością polską w Niemczech wywołała żywe zainteresowanie w kręgach Nacj. Narodów.

KRWAWA BITWA MIĘDZY ŻYDAMI.

LEBLIN, 23.6. Wczoraj wieczorem miał się odbyć odbyte znanego przywódcy sjonistów - rewizjonistów, Żabotyńskiego. Na odjeźd ten z dalszych nawił okolice Lublina przybyli oddziały żydowskich organizacji sportowych, żydowskich związków społecznych i t.d., które odbywały ćwiczenia i uroczystości sportowe.

W pobliżu na ul. Krasiwieckiej i Szewskiej nastąpiło starcie pomiędzy zwolennikami Żabotyńskiego a oddziałami

Bandu, którzy w Lublinie ma wyjątkowo silną organizację. W ciągu dwóch godzin policja z wielkim trudem udało się zlikwidować zasklepie starcia. Kilkadziesiąt osób zostało rannych, w tym kilkanaście ciężko. Do szpitala odwieziono 8 ciężko rannych, innych pogotowie odwiezło do domów. W związku z temi zajściami aresztowano kilkadziesiąt osób, reszta zbiegła.

Odjeżd Żabotyńskiego nie odbył się.

Zbrodnia zdradzającej żony Zamordowała męża w śnie.

WARSZAWA, 23.6. — Do dyżurnego przedwiozka 26 komisariatu p. p. zgłosiła się dzisiaj około godz. 4 rano jakaś silnie zdenerwowana kobieta, lekarz, położycy przedwiozkwici okrawianym ślekięty na biurku, oświadczając:

— Zabijałam męża, niech inni pan aresztuje.

W toku dalszego badania okazało się, że przysyła nazywa się Marjaną Kowalewską, ma lat 45, jest żoną bezrobotnego murzara i mieszka przy ul. Marynarskiej 32. Natychmiast na miejsce delegowano policjanta, celem przeprowadzenia dochodzenia.

Jak ustalono, popycie małżonków Kowalewskich od kilku lat jest niezadowolony. Niemni dziennie wytykały między małżonkami sprzeczki i awantury, a powodem ich jest zdrada małżeńska ze strony żony. Kowalewski robił donie wynalazki i awantury, że zaniechadanie dom, dzieci i że ma kilka kochanków.

żonkami wybuchła znów awantura, w czasie której silnie zdenerwowana Kowalewska wyprzedziła żonę z domu. Kowalewska udała się do mieszkających sąsiadki, Panliny Szczepanińskiej. Do nieporozumień małżeńskich wniemsała się sędziwi i po długiej perswazyjacji zdołano małżonków pogodzić. Kowalewska wróciła do domu. Około godz. 5 w nocy, gdy mąż, dzieje i tęsknowa pograżeni byli we śnie, Kowalewska wstała i porwawszy siękierę, podszedła do łóżka i zasała śpiącemu mężowi kilkoma ciosami naciśle w twarz i głowę. Po dokonaniu zbrodni wyszła i udala się do klatki sądujacji, gdzie zameldowała o męto bójce.

Dozorca ramy Kowalewskiej zdołał doznać się do klatki i zaalarmować sąsiada, Andrzeja Ocickę. Ocicki wezwał pogotowie ratunkowe. Lekarz po nalożeniu opatrunków przewiózł Kowalewskiego w szpitalczekim do szpitala.

2 miliony złotych

ZA GMACH MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

WARSZAWA, 23.6. — Przeulekły spór spadkobierców Andrzeja hr. Zamoyńskiego ze skarbem państwa o zwrot skonfiskowanego gmachu na Nowym Świecie 47/49, ma być ostatecznie zakończony.

Na mocy specjalnej ustawy sejmowej sprawa ta wraz z wszelkimi taremami o zwrot majątków skonfiskowanych przez władze carskie, a przejęte przez skarbn państwa, ma być rozstrzygnięta przez ministra skarbu. Ustawa ta, w sprawie gmachu Państwowego spomni, a położone w obrębie miast, nie mogą być zwrócone spadkobiercom, ale wzmian za to skarbn państwa ma wypłacić odpowiednio odszkodowanie.

Spadkobiercy Andrzeja hr. Zamoyńskiego mają otrzymać zatem odszkodowanie w wysokości około 2 milionów złotych. Z sumy tej będą potrącone podatki spadkowe. Gdyby spadkobiercami byli krewni pierwszej linii, otrzymaliby pełną sumę szacunkową, wynoszącą około 4 milionów złotych.

Węgiel brunatny

NA WOJNYNIU.

Belgijski koncern finansowy, czyni starania o uzyskanie w województwie wyżyskiem koncepcji na eksploatację wielkich pokładów węgla brunatnego, wykrytych na terenie pomiaru krzemieniackiego. Węgiel ten został odkryty jeszcze przed wojną światową, jednakże niezmogłi wykonać do niego podjęte próby, gdyż są mało do i nie należy z eksploatacją poczęła około 20 — 25 lat. Ostatnio przeprowadzone badania wykazały, że węgiel brunatny na Wołyniu nadaje się na paliwo.

Bojkot

PROFESORÓW ŻYDÓW.

BERLIN, 23.6. Organizacja studentów w uniwersytecie wrocławskim rozpoczęła bojkot dopuszczonych tam do wykładow profesorów żydowskich. Wcześniej ogłoszony został bojkot prof. Kramyńskiego (nie żyją) w Instytucie rolniczym.

Usunięcie pomnika

KURTA EISNERA.

BERLIN, 23.6. Rada miasta Monachium uchwaliła natychmiastowe usunięcie z cmentarza pomników pierwszego prezydenta republiki bawarskiej Kurta Eisnera oraz znanego działacza i pisarza socjalistycznego Landauera, zamordowanych przez monarchistów w r. 1919.

Uwagi z prośbami zmarłych postanowiono oddać do dyspozycji żydowskiej gminy wyznawczej w Monachium.

Ponadto rada uchwaliła zastąpić tablicę z nazwami imi pisane alfabetem łacinięskim tablicami z pismem żydowskim. Ulisse Sierosimowa i Eberta przemianowane będą na place w der. Goltza i Horsta Westela.

Pogrzeb

KIARY ŻETKIN.

MOSKWA, 23.6. Wczoraj odbył się w Moskwie z honorami wojewojskim pogrzeb Klary Żetkin. W pogrzebie wzięli udział najwyiszy dyktator sowiecwy i partyzni ze Stalinem, Kalininem i Mofotowem na czele oraz tłumy publiczności. Klary Żetkin była w adzie silnie pochłonięta w Czernowym Placu w murze kramolawskim. Ruch na ulicach przylegających do trasy konduktu zamknięto na przeciąg szeregów godzin. Pożem milicja nakazała wszelkie zamknięcie okien na tych ulicach widocznie w obawie przed zamachem na któregoś z dyktatorów biograjnych udział w pogrzebie.

Pożar bazarów

JEROZOLIMA, 23.6. W dzielnicy bazarowej Chan Ramma w Bagdadzie wyluchi pożar, niszcząc do znacznego kilkanaście magazynów.

Straty wynoszą około 25,000 funtów.

Zamordowanie kupca W ZAGADKOWYCH OKOLICZ-NOŚCIACH.

ŁÓDŹ, 23.6. — Tragiczna zagadka tajemniczego zagnicia znanego działacza i kupca łódzkiego 55-letniego Oskara Nazarskiego, który przed paru dniami opuścił swe mieszkanie przy ulicy Bazarowej, rzekomo udając się do Pabjanie i od tej pory zaginiony mimo poszukiwań, znalazła wczoraj rozwiązanie.

W zaroskach lesnych w pobliżu wsi Chmudły znaleziono zwłoki w kahuży krwi. Były to zwłoki Nazarskiego.

Jak stwierdzono śledztwo westpnie — Nazarski został zamordowany w murze na tym miejscu, zwłoki nieznacznikowane zwłoki zostały wrzucone do rowu przydrożnego i przykryte liśmami.

Jak narazie — to zabójstwa przedstawia się niezwykle zagadkowo. Jedne wersje mówią, iż było to zabiństwo na tle rabunkowym, inne natomiast rzucają na te zagadkowo sprawę całą odmienne światło.

Oskar Nazarski brał czynny udział w życiu społecznym i towarzyskim kolonii niemieckiej w Łodzi. Był również skarbnikiem łódzkiego zboru ewangelickiego. Pewne wersje legendy zabójstwa Nazarskiego z tą właśnie stroną jego działalności.

Polskie pożyczki zagraniczne.

Przewodniczący polskiej delegacji na konferencję londyńską, wicemin. plk. Adam Koc w przemówieniu wstępnym, wygłoszonym imieniem rządu polskiego, powiedział m. in. „Polska liczyła tylko na swoje własne siły, unikając pomocy swojego gospodarstwa na pożyczki...”

„Jednak czytelnicy tych ełw w Polsce pamiętając z poprzednich lat urzędowe doniesienia o licznych wyjazdach zagranicę rozmaitych polskich przedstawicieli w sprawach finansowych, nie, aby przypomnąć że w sprawie pożyczek ze strony Polski, ale aby się do Polski spocząć. Przez szereg miesięcy mieliśmy nawet w Paryżu specjalnego delegata finansowego w osobie senatora Targowickiego, prezesa senackiego klubu BB. A najczęściej jeździł zagranicę w sprawach pożyczkowych... wiceminister skarbu Adam Koc...”

Nie można więc powiedzieć, że Polska „unikala” pożyczek. Nie unikala ich, ale poszukiwała i przez pewien czas nawet znajdowała. Prawda, od dwóch lat urwało się i możemy liczyć tylko na własne siły. Jest to jednak cnota przymusowa, która nie może być pozytywna za zasługę i za przedmiot chwali.

Był czas, kiedy politycy i ekonomiści obozu rządowego bardzo skrupulatnie oddzielali eses pomajowe od przedmajowych. Obecnie ten podział coraz rzadziej jest stosowany. Niekiedy jednak należy do siebie przypomnieć i zastosować. Sprawa pożyczek państwowych nadaje się do tego lepiej, niż krótkokolejki terna, ponieważ terminy zaciągania są ściśle a więc niesporne. W ogólnym zarysie sprawa przedstawia się tak:

W dniu 31 grudnia 1926 r. ogólne zadłużenie skarbu państwa (bez długów samorządów i osób prywatnych) wynosiło 5520 milionów, z czego na długi zagraniczne — przypadało 3,250 milionów, na wewnętrzne 270 milj.

W dniu 1 stycznia 1933 ogólna suma długów skarbu wynosiła 5,074 milionów, w czem długi wewnętrzne wynosiły 540 milionów, zagraniczne 4,534 milionów.

Poniżej, pożyczki wewnętrzne można uważać za nadanie sobie własnymi siłami, przeto wylimitujemy je z dalszych rozważań. Ustalimy tylko dla ściśłości, że w czasach pomajowych od 1 stycznia 1933 r. długi wewnętrzne wzrosły dwukrotnie. W roku obecnym przypada tutaj jeszcze kilkaset skarbowych, których emitowano już za 75 milionów, a suma ta może być porównywana do 200 milionów.

Długi zagraniczne w czasie od r. 1926 do r. 1933 wrosły o 1 1/2 miljarda. Tutaj należy wyjaśnić, że dług

zagraniczne dzielą się na dwie grupy. Pierwszą, większą, stanowią długi w wobec obcych państw, zaciągnięte w pożyczkach naszej państwowości, mające charakter długów wojennych. Drugą grupą, to pożyczki zagraniczne, nie tyle na cele budżetowe, gospodarcze. Rzecz oczywista, że powiędzenie p. Koca można odnieść tylko do tej drugiej grupy.

Otóż według stanu z dnia, 1 stycznia 1933 r. ogólna suma zadłużenia naszego z tytułu zagranicznych pożyczek emisyjnych wynosiła 1,516 milionów. Z tego na trzy pożyczki przedmajowe przypadało 525 milionów, na dwie pożyczki pomajowe — 795 miliony. Te dwie pożyczki to: 1) pożyczka stabilizacyjna z r. 1927 w nominalnej wysokości 62 milionów dolarów i 2) milionów funtów (sterlingów) z 1926 pożyczka zapłaconą z roln 1920 w sumie 32,400,000 dolarów.

Obelga długów, czyli opłata rat o normalnych i osetków w 1926-27 r., wynosiła 149 milionów, a w 1932-33 r. — 245 milj., do czego należałoby doliczyć jeszcze ratę niezapłaconą Ameryce w dniu 15 grudnia 1932 r.

W budżecie na rok 1933-34 przewidziano się na obelgę długów 538 milij. To jeszcze nie wszystko. Zestawieniami powyższymi nie są objęte pożyczki zaciągnięte na rachunek przedsiębiorstw państwowych. Ponieważ statystyka małego o tych pożyczkach, przeto możemy wymienić (tylko niektóre, jak: 1) pożyczkę kolejową Śląsk — Gdynia z r. 1931 w sumie 1 miljarda franków francuskich, z czego wypłynęła już t. zw. pierwsza tranza — 400 milj. franków; 2) uchwaloną przez Sejm w r. 1932 pożyczkę telegraficzną w sumie 1 miliona funtów szterlingów; 3) pożyczki samochodowe, zaciągnięte w ostatnich latach przez państwowe zakłady inżynierii od firm zagranicznych, „Soudier” i „Fiat” w nieznamącej bliżej wysokości.

Jak z tego widać, oświadczenie wiceministra Koca wrogąga powołano do uzupełnienia. Istotnie w ostatnich, najgorszych latach kryzysu nie korzystaliśmy z pożyczek, bo nam ich nikt nie dawał. Ale przedtem korzystaliśmy dość obficie i teraz musimy je spłacać, choć niebardzo mamy czem.

W łorebce podróżnej

powinny się zawsze znajdować w łorebce podróżnej. Aspirin, gdyż podczas podróży najłatwiej można się przeziębic. Lubię jest na **ASPIRIN**

Do nabycia we wszystkich aptekach.

Z DNIA

EPILOG OSZCZERZEJ KAMPAJII

Donosiliśmy swego czasu o oszczerczej kampanii, podjętej przez prasę satanijaną przez redaktorów Cielskiego i Kurjera „Gdzieny” z Pielpina, którzy nasłanek de-munacji żyda-kryminalisty dostali się do więzienia śledczego. W kampanii tej na czołw wysuwał się krakowski „Kurjer Gdzieny”.

Mimo, że śledztwo wykazało, iż zarzuty, podniesione przeciw pp. Cielskiemu i Gwizdalskiemu są niegodne z prawdy, „ll. Kurjer Gdz.” do tej pory nie uznał za stosowne naprawić wyrażoną obłą dziennikarzem pomorskim krzywdę. Sprawa zmuszona był zająć się zarząd główny Związku dziennikarzy Rzeczypospolitej w Warszawie, który w dniu 20 czerwca wysyłał do p. Pana Dąbrowskiego, redaktora naczelnego i wydawcy „ll. Kur. Gdz.” w Krakowie następujące pismo:

Szanowny Panie Posle!
Na posiedzeniu zarządu głównego Związku Dziennikarzy Rzplitej w dniu 18 lipca postanowiono zwrócić się do wydawcy „llustrowanego Kurjera Codziennego” w następującej sprawie:

W nr. 291 „llustrowanego Kurjera Codziennego” z dnia 30-10-1932 ukazały się czerne fotografie pp. Niem. Że i dwój ancy redaktorów aresztowani za „przemysłowo”. Wśród nich znalazły się fotografie redaktorów Franciszka Gwizdalskiego (redaktora „Polgromy”) i Wacława Cielskiego (redaktora „Gonia Pomorskiego”). Zarówno tytuł wskazywał wyżej, jak podpis mieścił w sobie oszczerstwo o karbitwie rzyny tych dwóch naszych kolegów, członków Syndykatu Pomorskiego, w podpisie powiędziano, że „dowiedziono im udział w handlu przemysłowej”.

Dochodząc do tego zarządu nie polwierdziło i śledztwo wobec braku kolegowo zostało w czerwcu 1933 r. umorzona.

Wobec tego zarząd główny postanowił poprosić do wydawcy Pana Posla, aby wyrażenie dla „llustrowanego Kurjera” naprawiło przez zamieszczenie słownego odwołania zarządów, w tak kategorycznej i j. krótkim tonie w „llustrowanym Kurjerze Codziennym” podanych.

W oszukaniu wyrażenia przez Pana Posla odwołanieli zarządowi dla spełnienia tego słusznego apelu kreślony się był.

Jest to pierwszy wypadek, iż zarząd główny Związku dziennikarzy Rzplitej zmuszony był tak stanowczo wystąpić w obronie podstawowych zasad etyki dziennikarskiej.

WIELKI PROCES MONARCHÓW W MADRYCIE.
Deklaracjach przeważa się na rozprawie do sądu z więzienia wojskowego pod ścianą skłota. W procesie tym jako oskarżeni: wyjątkowo uszanowani, którzy w sierpniu 1932 r. zostali aresztowani.

KOLONJE : METROPOLJE

Pomimo, że idea narodowościowa robi coraz większe postępy, układ stosunków w państwach, posiadających kolonie, jest po większej części zaprzeczaniem tej idei.

Dobrym ilustracją pod tym względem stanowią państwa kolonialne. Największe kolonie, pod najrozmaitszymi nazwami — dominjony, mandatów, protektoratów i t. p. — posiada siedem państw: Anglia, Stany Zjednoczone, Francja, Holandia, Japonia, Belgia i Portugalia. Do mniejszych należą Włochy, Hiszpania i Danja. Razem stanowią one państwa z kolonjami obejmują 97,168 tys. tys. kilometrów kwadratowych, z ludnością 1,002 milionów. Stanowi to przeszło 30 proc. zarówno powierzchni całej kuli ziemskiej, jak jej zaludnienia. Jeżeli podzielić obszary pow yższe na kraje macierzyste i na kolonie, okazał się, że na metropolje przypada zaledwie 14,9 proc. ogólnej powierzchni — posiadłości tych państw, a na ich kolonie — 85,1 proc. Biorąc pod uwagę stosunki ludnościowe przekonyamy się, że ludność metropolji i tych dziesięciu państw wynosi 36,5 proc., a w kolonjach — 63,5 proc. Jeszcze większe dysproporcje wyjdą na jaw, jeżeli porównamy tylko duże państwa kolonialne w liczbie siedmiu, gdyż kolonie będą stanowiły wówczas pod względem powierzchni 96,8 proc., a ludność 76,9 proc. części, na metropolje zaś odpowiednio zaledwie 3,2 proc. i 23,1 proc. Biorąc pod uwagę stosunki istniejące zachowując w kolonjach, można stwierdzić, że na połowie kuli ziemskiej trzecia część zaludnienia pamiętając nad ludnością dwadzieścia latem, jest nie

jąca do rasy „białszej”, a dziesiąta część powierzchni ziemi posiada ludność, której ekspancja zagrażana w swe posiadanie obszar dziesięćkroć większy.

Z poszczególnych krajów najliczniejszą siłowni (te przedstawiają się w Anglii, gdyż metropolja stanowi tylko 0,7 proc. części powierzchni i 9,4 proc. ludności. Na 34,659 tys. km. kw. powierzchni — 446,3 milij. w kolonjach, Holandia w kolonjach swoich posiada 98,4 proc. ludności (685 na 105,2 milij. całego państwa). Wreszcie Portugalia posiada w kolonjach 96,3 proc. powierzchni (2,457 tys. km. kw.) i 54,4 ludności (8 na 14,7 milij.).

Słuszkowo mniejsze cyfry wypadają dla pozostałych państw kolonialnych, ale np. Japonia, posiadająca już obecnie w kolonjach 44,0 proc. powierzchni (290 na 680 tys. km. kw.) i 29,5 proc. ludności (27 milij. milij.) duży jawnie do prawnych zarobów, nie ogłaszając się na prawa dąbielczej ludności. Włochy na krótko przed wojną świadczą zdobyły w Afryce posiadłości, które wprowadziły liczbę tylko 5,1 proc. zaludnienia całego państwa, ale których powierzchnia stanowi 87,2 proc. t. j. prawie siedmiokrotną nie promoci metropolje.

1000 obozów harcerskich NA TERENIE CAŁEGO KRAJU.

Na terenie całego kraju zorganizowanych zostało około 1000 obozów harcerskich, z których większość rozpoczęła się już wobec wcześniejszego terminu wakacyj szkolnych. W obozach tych znajduje się około 25,000 harcerzy i 8,000 harcerskie.

Przy organizowaniu akcji obozowej w sposób specjalnie pod uwagę teren Krajów Wschodnich i Huculszczyzny, gdyż poza charakterem wypoczynkowym i w chowanczym obozów młodzież harcerska ma za zadanie pracę kulturalną wśród miejscowej ludności.

W porozumieniu z władzami szkolnymi zorganizowano również szereg kursów dla instruktorów harcerskich. Akcja ta obejmuje 16 kursów dla niższych instruktorów, 20 kursów dla drużynowych, oraz 5 kursów specjalnych dla nauczycieli szkół powszechnych i ogólnonaukowych, które zaznajomią m. j. nauczycielstwo z zadaniami i ogólnym charakterem ruchu harcerskiego.

Ponadto zorganizowano także kursów żeglarskich. Obowiązuje się w Gdyni informacyjny morski kurs żeglarski, w którym biorą udział m. in.: przewodniczący Z.H.P., woj. Grażyński, i szefowie głównej kwatery harcerskiej, szefiła Ochrony. W okresie letnim odbędzie się jeszcze cztery kursy żeglarskie.

Arceybiskup Michael J. Curley-Balimora wczera prezydentował Rosewellowi cyplona doktora honorowego prawa katolickiego uniwersytetu w Waszyngtonie. Obok pani Rosewellowa.

KTO MÓWI O REWIZJI TRAKTATÓW — TEN MÓWI WOJNA.
Z. K.

